

Dava, kat karşılığı inşaat yapım sözleşmesi gereğince düzenlenen teminat senedinden dolayı borçlu olmadığıнын tespiti istemine ilişkin olup, mahkemece yapılan yargılama sonunda, davanın reddine dair verilen hüküm

15. Hukuk Dairesi

2018/1593 E. , 2018/3866 K.

.

“İçtihat Metni”

Davacı ... ile davalı ... arasındaki davadan dolayı ... 18. Asliye Ticaret Mahkemesince verilen 17.03.2015 gün ve 2014/333-2015/155 sayılı hükmü duruşmalı olarak onayan 23. Hukuk Dairesi'nin 03.04.2017 gün ve 2015/8389-2017/983 sayılı ilamı aleyhinde davacı vekili tarafından karar düzeltilmesi isteğinde bulunulmuş ve karar düzeltme dilekçesinin süresi içinde verildiği anlaşılmış olmakla dosyadaki kağıtlar okundu gereği konuşulup düşünüldü:

– K A R A R –

Dava, kat karşılığı inşaat yapım sözleşmesi gereğince düzenlenen teminat senedinden dolayı borçlu olmadığıнын tespiti istemine ilişkin olup, mahkemece yapılan yargılama sonunda, davanın reddine dair verilen hüküm, davacı vekilince temyiz edilmiş, Yargıtay 23. Hukuk Dairesi'nin 2015/8389 Esas, 2017/983 Karar sayılı ilamı ile onanmış, bu kez davacı tarafından karar düzeltme isteminde bulunulmuştur.

Davacı taraf, aralarında kat karşılığı inşaat yapım sözleşmesi imzalandığını, inşaatın bitmesine yakın bir tarihte davalı tarafından sözleşmedeki edim borçlarının teminatı olması için bu defa 150.000,00 TL bedelli 30.03.2008 ödeme günlü bononun davalıya teminat olarak verildiğini, teminat amacıyla verilen bonoya karşılık yapılan protokol çerçevesinde ödemelerin müvekkilince yapılmasına rağmen teminat senedinin takibe konulduğunu, belirterek 150.000,00 TL bedelli bonodan protokolde kararlaştırılan 44.500,00 TL'nin düşülmesi suretiyle bakiye miktar olan 105.500,00 TL'lik kısmından dolayı müvekkilinin davalıya borçlu olmadığını tespitini istemiştir.

Davalı ise senedin davacının mevcut borçları için verildiğini, teminat senedi olmadığını belirterek davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

Mahkemece yapılan yargılama neticesinde, davanın reddine karar verilmiş, davacının temyizi üzerine Yargıtay 23. Hukuk Dairesi'nin 2015/8389 Esas, 2017/983 Karar sayılı ilamı ile onanmış, bu kez davacı tarafından karar düzeltme isteminde bulunulmuştur.

Görölmekte olan dava, 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun yürürlüğe girdiği 01.07.2012 tarihinden sonra açılmış olup bu kanuna göre görevli mahkemenin belirlenmesi gerekir. 6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'nun 4. maddesine göre; bir davanın ticari dava sayılması için ya uyuşmazlık konusu işin taraflarının her ikisinin birden ticari işletmesiyle ilgili olması ya da tarafların tacir olup olmadıklarına veya işin tarafların ticari işletmesiyle ilgili olup olmamasına bakılmaksızın Türk Ticaret Kanunu veya diğer kanunlarda o davaya asliye ticaret mahkemesinin bakacağı yönünde düzenleme bulunması gerekir. Örneğin, ödünç para verme işlemlerine ilişkin uyuşmazlıklar Türk Ticaret Kanunu'nun 4. maddesi uyarınca, iflas davaları ise 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu'nun 154 ve devamı maddeleri hükmünce ticari dava sayılır. Buna karşılık Türk Ticaret Kanunu'nun 4. maddesi uyarınca, tarafların tacir olup olmadıklarına bakılmaksızın ticari dava sayılan havale, vedia ve fikir ve sanat eserlerine

ilişkin uyuşmazlıklardan doğan davalar herhangi bir ticari işletmeyi ilgilendirmiyorsa, ticari dava vasfını kaybedecektir.

Yukarıda yapılan açıklama nezdinde somut olaya baktığımızda; aralarında düzenlenen kat karşılığı düzenlenen bono nedeniyle borçlu olmadığıнын tespiti istenmiş olup, davacı arsa sahibinin ticari işletmesiyle ilgili bir iş söz konusu değildir. Dolayısıyla nisbi ticari dava söz konusu değildir. Yine TTK'nın 4/son maddesinde düzenlenen hususlardan veya diğer kanunlarda yer alan hususlardan kaynaklanan bir davada söz konusu değildir. Dolayısıyla mutlak ticari davadan söz konusu değildir. Taraflar arasında eser sözleşmesi ilişkisi kurulduğuna ve iddianın ileri sürülüş biçimi bakımından senedin eser sözleşmesinin teminatı olarak verildiği ileri sürüldüğünden görevli mahkeme, asliye hukuk mahkemesidir. Mahkemece görev hususu kamu düzenine ilişkin olup, re'sen gözetilerek görevsizlik kararı verilmesi gerekirken işin esası incelenerek davanın reddine karar verilmesi doğru olmamış, kararın bu gerekçe ile bozulması gerekirken zuhulen onandığı karar düzeltme aşamasında yapılan incelemede anlaşıldığından karar düzeltme isteminin bu yönden kabulüyle kararın bozulması gerekmiştir.

Dava tarihi itibarıyla davada görevli mahkeme asliye hukuk mahkemesi olup, tarafların sıfatı ve temel ilişkinin eser niteliğine göre görevli mahkeme ticaret mahkemesi olmayıp, asliye hukuk mahkemesidir. Davanın dayanağı olan kambiyo senedinden dolayı borçlu olmadığıнын tespiti, davanın ticaret mahkemesinde görülmesini gerektirmez. Mahkemece görevsizlik nedeniyle dava şartı yokluğundan davanın reddi gerekirken, esasın incelenip davanın reddi doğru olmamış, karar bu gerekçe ile bozulması gerekirken zuhulen onandığı, bu kez yapılan incelemede karar düzeltme istediğinin kabulü ile kararın bozulması uygun bulunmuştur.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle, davacı vekilinin karar düzeltme talebinin kabulüne, 23. Hukuk Dairesini 2015/8389 Esas, 2017/983 Karar sayılı, 03.04.2017 tarihli onama ilamının kaldırılmasına, hükmün BOZULMASINA, bozma sebebine göre diğer

karar düzeltme istemlerinin bu aşamada incelenmesine yer olmadığına, 1.480,00 TL duruşma vekâlet ücretinin davalıdan alınarak Yargıtay'daki duruşmada vekille temsil olunan davacıya verilmesine, ödediği karar düzeltme peşin ve temyiz peşin harçlarının istek halinde karar düzeltme isteyen davacıya geri verilmesine, 17.10.2018 gününde oybirliğiyle karar verildi.